

Їх долі в українській історії

Минулого четверга Березнівщина вшанувала Великого Кобзаря Тараса Шевченка та генерала-хорунжого Тараса Бульбу-Боровця. Адже 9 березня виповнилось 209 та 115 років з дня народження цих видатних українців. Один словом об'єднував людей, боровся за волю та свободу українців, інший - зброєю. І хоч вони не встигли відчутти усієї повноти буття, благополучного життя на Батьківщині - вони достеменно знали, чого бажають своєму народові: волі, незалежності, миру, любові й добробуту у рідному краї.

Попри неспокійну ніч через масові ракетні обстріли рашистами України урочисті заходи все одно відбулися. Очільник Березнівської громади Р. Пилипчук, представники місцевого відділення поліції, територіального центру комплектування та соціальної підтримки, громадськість та духовенство поклали квіти шани до погруддя Шевченка, а також до пам'ятника засновнику та керівнику УПА «Поліська Січ» Бульбі - Боровцю. Пізніше в приміщенні районної бібліотеки для дітей відбувся захід «Тарасові долі в українській історії».

Першою виступила керівниця Березнівської організації Товариства «Просвіта» Наталія Бойчук, яка зазирнула в минуле і нагадала присутнім деякі факти з життя двох видатних діячів. Тетяна Марцинюк продемонструвала унікальну кишенькову книжечку з віршами Шевченка, яку видали в Женеві за сприяння М. Драгоманова. Не менш зацікавив присутніх і скопійований з оригіналу альбом із Кобзаревими замальовками (видання 1845 р.), що отримали в дарунок літстудійці кілька років тому.

Виразно прочитали з пам'яті поезію про Т. Бульбу-Боровця учні Березнівського економіко-гуманітарного ліцею Дмитро Наумчук та Юлія Рублюк. А вихованці музичної школи виконали композиції на слова Т. Шевченка. У руках Вікторії Мельничук чуттєво звучала бандура, спів дуєту двох сестричок Вікторії та Вероніки Іванюк неабияк сподобався гостям заходу. Своєрідним творчим підсумком став вірш «Два Тараси» рівненського письменника В. Котика, його продекламувала Людмила Сущевська.

Ведуча дійства Людмила Яковишина запросила до слова дослідницю життя і діяльності генерала-хорунжого Аллу Куц, яка наголосила, що істинний українець, не маючи власної держави, під час Другої світової війни боровся за вільну, соборну, незалежну Україну і зброєю, і словом. Зокрема, говорила про бульбівський рух, що утворився на Поліссі. Присутніх зацікавив факт, що Бульба-Боровець збирав свідчення потерпілих та очевидців Голодомору, і згодом написав книжку «Людожери». Та сталінська влада всіляко приховувала докази про свої злочини, увесь тираж вилучили енкавееівці.

Згодом очільниця Березнівської «Просвіти» Н. Бойчук виконала приємну місію - привітала переможців обласного літературного конкурсу «Перло многоцінне». Дипломи й подарунки за I і II місця у номінації «Вірші учнів молодших класів» вона вручила школяркам Соснівського ліцею Христині Себі та Березнівського економіко-гуманітарного ліцею Світлані Антонєць. По особливому торкнувся сердець присутніх власний поетичний твір С. Антонєць «Літо миру». Отримала подяку від «Просвіти» і невтомна трудівниця кандидатка педагогічних наук, поетеса Т. Марцинюк, яка постійно надихає і підтримує юні таланти.

Духовними настановами та своїми думками поділилися священники ПЦУ Мирослав Синиця та Назарій Момотюк. Не залишив присутніх байдужими і виступ заступника міського голови Березного Б. Дроженця:

- «Борітеся - поборете! Вам Бог помагає!» - ці слова під час війни стали гаслом українців. Згадую телевізійний сюжет, коли в одному з деокупованих міст наші бійці зривали банер з проросійським змістом, а під ним виднівся портрет Шевченка з цими рядками... Його слова живуть, підтримують, рятують, мотивують крізь віки. Це ж можна сказати і про діяльність Бульби-Боровця, адже УПА прагнула об'єднати всі етнографічні землі України. Війна розпочалась не 24 лютого 2022 року, вона триває століттями. Лише зброя та методи боротьби з окупантом увесь час змінювалися...

Твори Шевченка хочеться читати й перечитувати, здається, він звертається саме до нас: його перестороги і настанови, його біль і туга, його палка і ніжна любов до України, його заклики і категоричність - все це живе в нас сьогодні. Бо Тарасове слово - це слово правди, свободи і надії. Сьогодні Шевченко разом з українцями боронить рідну землю своїм «духовним мечем», щоб справдилося:

...І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люде на землі.

Яна

СТАХНЮК.